

Gode ben og gourmetmad
i Alperne

SIDE 10-12

M A G A S I N E T
REJSER

Lokkende landskaber

På skinner i New Zealand

Side 14-17

Det simple
familieliv på
cambodjansk ø
Side 18-19

Oliebyen
Aberdeen
Side 28-29

Rundrejser med dansk rejseleder

★ Det bedste af Sydvietnam - sidste pladser 03/02 fra kr. 15.998

Mærk Saigons historiske vingesus, oplev farverige templer og flydende markeder og kom tæt på befolkningen og livet i Mekongdeltaet. Træd i pedalerne, sejl ned ad floden eller transportér dig til fods gennem lotus- og rismarker til et privat rendez-vous hos guidens bedsteforældre. Lad dig inspirere af Anton Le's blændende historiefortælling - og oplev alt hvad Sydvietnam har at tilbyde på denne spændende rundrejse. **16 dage / 13 nætter - afrejse 03/02 (4 pladser), 14/03 og 01/07 fra kr. 15.998**

★ Balis mystik og magi - rejs fx 01/03 fra kr. 16.598

Bali har ikke kun skønne strande, snorkling, shopping og tropiske resorts i verdensklasse. Bali har noget som ingen andre har. Sin helt egen unikke sjæl. Balis mystik og magi forsøger at indfange det ganske særlige ved Bali; menneskerne, kulturen og naturen. Vi lægger vejen forbi imponerende templer, frodige risterrasser, vulkankrateret i Kintamanis højland, delfinerne i Lovina samt kunst-håndværkerne i Balis kulturelle centrum. **15 dage - afrejse 07/02, 01/03 og 24/03 fra 16.598**

Tlf: 70 201 208 • www.toptours.dk

 Top Tours

★ Mød os på på stand A-1738 på
feriemessen i Odense Congress Center
den 29. - 31. januar 2016

Ring efter vores
helt nye katalog

Togturen

Kiwirail Scenic Journeys,
www.kiwirailscenic.co.nz.
Pris pr. person: 179 nz-dollar (cirka 800 kroner) for en enkeltbillet.

Flybilletter

Der er et hav af flyforbindelser til Auckland i New Zealand og typisk med to stop undervejs, uanset om man rejser fra København, Billund eller Hamburg.

Vær opmærksom på samlet flyvetid. I nogle tilfælde kommer man op på næsten to døgn, hvis man vælger billigste løsning.

Magasinet Rejser tjekkede i mandags afgang fra de tre lufthavne på Travelmarket.dk - udrejse 3. november og hjemrejse 22. november, altså en attraktiv måned at besøge New Zealand og med god tid til at planlægge turen.

Nedennævnte eksempler er ikke nødvendigvis billigste løsning, men den mest attraktive i forhold til transporttid.

Afrejse fra København: 7806 kroner. Flyselskab: Singapore Airlines. Udrejse: 35 timer og 15 minutter (1 stop). Hjemrejse: 33 timer og 55 minutter (2 stop). 8241 kroner. Flyselskaber: Lufthansa/Air New Zealand. Udrejse: 28 timer (2 stop). Hjemrejse: 30 timer og 10 minutter (2 stop).

Afrejse fra Billund: 8131 kroner. Flyselskaber: Lufthansa/Air New Zealand. Udrejse: 28 timer og 5 minutter (2 stop). Hjemrejse: 34 timer og 55 minutter (2 stop).

Afrejse fra Hamburg: 8659 kroner. Flyselskaber: Lufthansa/Air New Zealand på udrejsen, Cathay Pacific/Swiss på hjemrejsen. Udrejse: 27 timer og 50 minutter (2 stop). Hjemrejse: 30 timer og 30 minutter (2 stop).

At køre med fuld fart på de hypersmalle togbroer hen over snoede floder og ind i bjergenes sorte og røgede tunneler, med kameraet knipseklart og stående let slingrende i den åbne togvogn, var en oplevelse af de helt store.

Foto: Kiwi Rail Scenic Journeys

Fra togsafari til containerby

På skinner. New Zealands natur væltede Monica Ritterband omkuld, og hvis landskabet ved Arthurpasset indgik i en film, ville ingen tro, at det var den skinbarlige virkelighed. I Christchurch gjorde præcis 185 tomme, vindblæste hvide stole på en øde parkeringsplads et stort indtryk

Jeg har fået erobret mig en fin plads i den åbne togvogn - det er susekoldt, men herligt at køre igennem naturen uden glas imellem.

Foto: Peter Jessen Hansen

Selvfølgelig er New Zealand meget mere og andet end natur. Men på min rejse i landet var det hovedsagligt de mageløse, overvældende og nærmest kulisseagtige landskaber, der væltede mig omkuld.

Hjemkommet, noget udmattet, til lille hygge-Danmark skal man ret ekspedit finde sit nationale sindelag frem og pudse lidt på det for at være nogenlunde tilpas med alt det, der bugter sig i bakkedal ...

For gamle Danmark er ikke tilnærmelsesvis så magisk grøn og så blødt bakket og så majestætisk fjeldet som det fra Danmark fjerntliggende maoriland.

Her er der alt fra regnskove til gletsjere, fra blide søer, storladne fjorde til buldrende vandfald, fra de fornemste blomsterparker, hvor jeg så rododendroner så høje som huse, til de saftigste og mest idylliske engområder, hvor godt otte millioner kvier og køer og omkring 80 millioner får græsser fredeligt omkring. Hvilket i øvrigt er ret meget i forhold til befolkningen, som kun er på fire millioner, og som bor i et land, der er seks gange så stort som Danmark. Så de har rigeligt med plads til at strække sig i sengen. Og der er masser af kød på de newzealandske spisekort.

Jeg var sulten som 10 ulve efter det hele. Og jeg fandt ud af, at den måde, jeg kunne få mest ud af min tid på de to øer, som New Zealand består af, var ved at leje egen bil og køre fra sted til sted.

Jeg valgte at tage køreturen fra Queens-town på Sydøen og køre langs vestkysten op til Greymouth, hvor jeg planlagde at tage på den transalpinske togtur med deres Kiwirail til Christchurch.

Med tog til Arthurpasset

Det er en togrejse på fire timer med et enkelt stop, og som har det formål at invitere passagererne på en eventyrrejse i New Zealands råpralende natur.

Det lange tog er udstyret med en særlig togvogn, som er åben, så man kan stå op og suse gennem landskaberne gennem sorte og røgede tunneler, langs floder og hen over dybe slugter på ultrasmalle togbroer, rundt omkring og gennem bjerge og så langt ude på landet, at husene ligger som små ensomme næsten nybyggeragtige præriehuse med en enkel hest lige foran indgangsdøren. Her kunne Pippi Langstrømpe bo.

I den åbne togvogn, hvor vinden suser om ørerne, står jeg passende iklædt uldhue, dynejakke og kamera i stive cirka tre en halv ud af de fire timer. Jeg knuger gelænderet, når den lange togstamme slår et sving med halen og fører os hen til næste mageløse fotoshoot.

I forbindelse med jordskælvet måtte byen lynhurtigt finde på løsninger, der kunne forsyne dens borgere med diverse varer. Der blev sat en række 40-fodscontainere op - oven på og ved siden af hinanden. I dag er containerbyen et trendy mødested. Foto Monica Ritterband

Fortsat fra foregående side »

Jeg får at vide af en erfaren fotograf, som står udenfor lige så meget og lige så længe som jeg, at ved Arthurpasset skal jeg bare se løjer. Og han fortæller også, hvornår jeg skal gøre mig klar til at stå enten på den ene side af den åbne togvogn, og hvornår jeg skal skynde mig over på den anden side og kapre mig en plads. Jeg er nu rimelig heldig. Det tidlige forår i New Zealand (dansk efterår) er ikke særligt turisttungt, så der er ikke synderligt mange med toget. Faktisk mest lokale newzealændere, der er taget på en weekendudflugt, hvor de sidder i togvognen og spiser is, drikker øl og nyder naturen. Mange af dem har købt returbilletter, så de kan tage frem og tilbage i ét rap på én dag. Fotografen siger, at når der er mange med toget, så er der en veritabel kamp om pladserne i den åbne togvogn. Alle vil se og fotografere uden et vindue mellem sig selv og naturen.

Efter cirka tre timer kommer vi til Arthurpasset, og det har jeg ganske enkelt opgivet at beskrive, for det kan jeg ikke. Ved Arthurpasset går naturen helt grassat. Jeg venter blot på at høre Mantovani sætte violinerne i gang.

Hvis sceneriet blev gengivet på film, ville ikke en eneste tro, at det var en naturtro gengivelse af virkeligheden.

Jeg siger blot, helt stille: floder, søer, kløfter, bjerge, broer og den højeste himmel.

Hvis jeg var en hund, havde jeg lagt mig fladt på maven. Jeg var totalt overrumplet, bemægtiget. Egentlig kan jeg sammenfatte min oplevelse ved at sige, at New Zealand har indsamlet verdens naturundere og sluppet dem løs inden for egne landegrænser.

I bamseland

Lettere euforisk ankommer jeg til Christchurch. Jeg syntes svagt, jeg kunne erindre nogle tv-indslag om byen som hårdt jordskælvsramt. Det var i februar 2011.

Jeg har et par dage forinden booket værelse på et bed & breakfast, som hedder Elizas Manor Boutique Hotel. Det lyder både indtagende og britisk. Øen har jo også engang været en engelsk kronkoloni. Så jeg var lidt nysgerrig for at se den newzealandske version af britisk livsstil, og jeg kan af princip bedst lide at indlogere mig privat.

Det byder mig hver gang på et lille ængsteligt gys, når jeg nærmer mig destinationen,

hvor jeg skal overnatte. Er det nu godt eller skidt? Oftest er det super. Og et minde værd.

Det er det her også. Huset ligner et herresæde i miniformat som taget ud af en engelsk tv-serie. En indkørsel med formklippede træer og buske i pertentlige puder. Og indvendig som forventet, stor majestætisk trappe, lidt mørkt, men hyggeligt og krystallisekroner og velpolstrede tunge møbler.

Alt sammen fint og meget engelsk. Der var bare lige den ekstra detalje, at oven på alle flader, i glasskabe, ud af skuffer, i reoler, på borde, i vitriner, ja, allevevegne sidder, står og ligger der flere hundrede bamser. I alle størrelser og versioner. Man må nærmest, i hvert fald visuelt, stride sig gennem bamseorgiet for at nå frem til sit i øvrigt glimrende værelse.

Og værtinden, hun er venligheden selv og virker helt i kontakt med virkeligheden. Det var begyndt med én bamse, og så havde det grebet lidt om sig, som hun forklarede det. Jeg blev der i to nætter og hyggede mig som en glad bamseline.

De tomme stole

Christchurch, som jeg egentlig ikke havde ventet mig det vilde af, blev et bevægende

besøg. Hele byen var fortsat præget af de omfangsrige ødelæggelser fra jordskælvet. Ikke at man så meget til ruiner, bortset fra byens historiske katedral, der stadig er under opbygning, men der var kraner, hundredvis af kraner overalt.

Kraner er en stor del af byens skyline. Og så er der en memorial, et midlertidigt mindested, som de kalder for "Empty Chairs". Midt på noget, der ligner en mellemting mellem en parkeringsplads og en vindblæst byggegrund, er der opstillet 185 hvidmalede helt forskellige stole: spisebordstole, lænestole, kørestole, børnestole ...

Hver og én som et skrøbeligt monument over hver af de omkomne. Det var svært ikke at blive dybt berørt. Så enkelt og så præcist.

Jeg kører rundt i byens oldfashion sporvogne og står af ved containerbyen, en stor plads, hvor et utal af 40-fodscontainere står oven på hinanden og ved siden af hinanden - alle malet i spraglede faver.

Containerne rummer i dag fashionable modebutikker, økologiske madsteder og kunsthåndværk.

Hvad der var opstået som en midlertidig og nødtørftig handelsplads efter jordskælvet er

185 tomme og hvidmalede stole ærer på bevægende vis de omkomne efter jordskælv i Christchurch i 2011. Her er alle mulige forskellige stole: fra spisebordsstole, kørestole til børnestole. Lige midtfor i det midlertidige kunstværk "Empty Chairs" er en lille barnestol væltet i den hårde vind på den åbne plads i byens udkant. Foto: Peter Jessen Hansen

nu blevet et permanent og trendy samlingssted. Derfra tog jeg en tur til byens nye såkaldte indtil-videre-katedral. Jeg har ikke før hørt om en indtil-videre-katedral og havde derfor ingen forestillinger om, hvordan en sådan kunne se ud.

Men den så faktisk vældig foreløbig ud med sine rå betongulve og finerstole, i øvrigt smukt designet. Bygningen fremstod på en gang storslået, men samtidig også beskeden i materialebrug, som om den gjorde sig klar til om føje år at ændre sin titel fra katedral til almindelig lokal kirke.

Christchurch siges at have en af New Zealands smukkeste og største botaniske haver, så den slog jeg også et sving om og var ved at gå til af misundelse over de mest vanvittige svulmende rododendroner, jeg nogensinde har set. Spækket med blomsterhoveder så store som meloner. Og nok fire-fem meter høje. Mine små halvvisne buske fra Rema 1000 fik en sur tanke.

Christchurch blev en by, som har sat et markant aftryk i min erindring. Nok især de tomme hvide stole.

Af **Monica Ritterband**, rejser@jfmедier.dk

↑ Jeg har aldrig i mit liv set så høj og så tæt blomstrende en rododendronbusk som den i Christchurchs botaniske have. Den var på højde med et toetagers hus.

Foto: Monica Ritterband

← Efter jordskælv i 2011, hvor Christchurchs gamle katedral blev lagt i ruiner, byggede byen en såkaldt midlertidig katedral med betongulv og finerstole.

Foto: Monica Ritterband